

ՍՈՒՏ ՎԿԱՅՈՒԹԵԱՆ ՄԱՍԻՆ

Այս կանոնը կը գրեմք անոնց համար, որոնք անաստուածաբար սուտ վկայութիւն կու տան: Այս մասին Աստուած խօսելով Մովսէսի հետ, Օրէնքին մէջ գրեց. «Սուտ մի՛ վկայեք»: (Ելք Ի. 13), ինչ որ մեծ անօրէնութիւն է:

Առաջին՝ ահեղ ու սուկալի իրողութիւնը այն է, որ նշմարտութիւնը Աստուծոյ անունն է եւ ամէն բանի զարդն ու աշխարհի պայծառութիւնն է: Իսկ սուտ վկան ակերիչ ու կործանիչ է նշմարտութեան, որովհետեւ կը վկայէ ո՛չ իր տեսածին եւ ո՛չ ալ գիտցածին մասին:

Երկրորդ՝ ուրիշներու մեղքերու ընկեր կ'ըլլայ եւ զանոնք կը հաստատէ իրենց գործած մեղքին ու չարիքին մէջ եւ ինք սատանային բնակարանը կ'ըլլայ, ինչպէս Տէրը ըսաւ. «Ան որ սուտ խօսի, ինքն իրմէ կը խօսի սուտը»: «Ինքն իրմէն այն է, որպէս թէ Աստուած կ'ըսէ. «Սուտը իմն չէ, այլ՝ սատանային, եւ սատանան է անոր հայրը որ ծնաւ սուտը» (Յովհ. Ը. 44) եւ ամէն սուտ վկայ մասնակից է սատանային:

Բոլոր ստախօսները, եթէ ետ չդառնան ու չապաշխարեն, սատանային հետ տանջանքի եւ կորուստի պիտի մատնուին, համաձայն այն խօսքին, թէ «Տէրը կը կորսնցնէ բոլոր սուտ խօսողները» (Սղ. Ե. 7): Հշմարտախօս բերանը Ս. Հոգիին դուռն է, իսկ ստախօս բերանը դժոխքի դուռն է եւ դեւերու մուտք: Հետեւաբար, ձեր բերանը նշմարտութեան վարժեցուցէ՛ք, որպէսզի Ս. Հոգին բնակի ձեր մէջ:

ՀՈԳԵՒՈՐ ԽՈՐՀՐԴԱՏՈՒ

ԿԸ ՀԱՆՁՆԱՕՍ ԶՔՐԻՍՏՈՍ ԻԲՐԵՒ ՓՐԿԻԶ

Աստուած մարդոց կարգին կամ կարողութեան վրայ հիմնուելով չէ, որ կ'որոշէ զանոնք փրկել, այլ անոնց հաւատքին վրայ հիմնուելով:

Երբե՛ք կարեւոր չէ թէ ո՞վ ես, ի՞նչ կարողութեան եւ ի՞նչ դիրքի տէր մարդ ես: Կարեւորը այն է, որ ընտրա՞ծ ես այն բաժինը որ բնաւ ետ պիտի չառնուի բեզմէ (Ղկ. 10.42): Եթէ բարձրաստիճան մէկն ես մի՛ պարծենար բարձրաստիճանութեամբդ, եթէ իմաստուն ես՝ մի՛ պարծենար բնական իմաստութեամբդ, եթէ գորաւոր ես՝ մի՛ պարծենար բնական գորութեամբդ, եթէ հարուստ ես՝ մի՛ պարծենար բնական հարստութեամբդ, բայց եթէ կը մանչնաս Փրկիչ Աստուածդ՝ Քրիստոս, այն ատեն պարծի՛ր, պարծի՛ր անհունօրէն (Եր. 9.23-24):

ՄԻԱՄՆԱԲԱՐ ԱՂՕԹԵՆԸ

Տէ՛ր, խաղաղութիւն շնորհէ՛ Քու սուրբ Եկեղեցիիդ եւ [տո՛ւր] բոլոր հաւատացեալներուն՝ թագաւորներուն եւ իշխաններուն, զօրքերուն ու զօրավարներուն, որ ռազմադաշտի մէջ յաղթեն անօրէն բռնաւորներուն, Ամէն:

Եփրեմ Ասորի

Միրելի ընթերցող, ճՐԱԳ քերթը ամէն Կիրակի կը բաժնուի մեր ժողովուրդին, եկեղեցիներու բանկային մօտ: Նաե՛ւ Facebook-ի վրայ փնտռել «Jerak կամ ՃՐԱԳ», ապա սեղմել «Like»ը, կարդալու կամ անդամագրուելու համար:

ՀԱՍՑԷ.

ՃՐԱԳ ՇԱԲԱԹԱԹԵՐԹ - ԱԶԳԱՅԻՆ ԱՌԱՋՆՈՐԴԱՐԱՆ ԼԻԲԱՆԱՆԻ - Bourj-Hammoud, P.O.Box 80810 - Tel/Fax:01-258300 - facebook-ի էջ jerak Ծրագ քերթ

ԲՈՒ ԽՕՍԲԴ ԽՄ ՈՏԹԵՐՈՒՄ ԶՐԱԳ Է ՈՒ ԽՄ ՇԱԽՂՆԵՐՈՒՄ ԼՈՅՍ (Ս. 119-105)

ԺԲ. ՏԱՐԻ

ԿԻՐԱԿԻ, 10 ՓԵՏՐՈՒԱՐ 2019

ԹԻՒ 6

ԿԻՐԱԿԻ ՕՐԵՐՈՒ ԱՍՏՈՒԱԾԱՇՆՉԱԿԱՆ ԸՆԹԵՐՅՈՒՄՆԵՐ
Եւ. 61.10-62.9: Բ. Տմ. 2.15-26:
ՅԻՍՈՒՄ ԶՐԻՍՏՈՍԻ ԱԵՏԱՐԱՆԸ ԸՍՏ ՅՈՎՀԱՆՆՈՒ 6.15-21

Դ. ԶԿՆԻ ԾՆՆԴԵԱՆ

Բարեկենդան Առաջաւորաց պահոց

Յիսուս երբ գիտցաւ, թէ պիտի գան զինք բռնութեամբ թագաւոր ընելու, դարձեալ լեռը ելաւ, առանձինն:

Երեկոյեան, Յիսուսի աշակերտները լիճին եզերքը իջան եւ նաւակ մտնելով սկսան երթալ լիճին դիմացի կողմը, դէպի Կափառնաւոմ: Երբ մթնցաւ, տակաւին Յիսուս իրենց չէր եկած: Լիճը զօրաւոր հովէն կ'ալեկոծէր:

Աշակերտները հազիւ հինգ կամ վեց քիլոմէթր նաւարկած էին, երբ տեսան Յիսուսը, որ լիճին վրայէն քալելով կը մօտենար նաւակին: Բոլորը սարսափեցան: Յիսուս ըսաւ անոնց. «Ես եմ, մի՛ վախնաք»:

Անոնք կ'ուզէին զինք նաւակին մէջ առնել, բայց արդէն նաւակը հասաւ այն տեղը, ուր կ'երթային:

ՊԱՀԵՑՈՂՈՒԹԻՒՆ

Պահեցողութեան առաքիւնութիւնը մեծապէս կարեւոր է մեր բնութեան համար եւ բազմաթիւ թերութիւններ խոնարհ պահեցողութեամբ կը սրբագրուին: Այդ իսկ պատճառով, երբ Աստուած մարդը ստեղծեց, անոր բնութիւնը խիստ պահեցողութեամբ օժտեց, եւ առաջին մարդուն որպէս առաջին պատուիրան խիստ պահեցողութիւնը պարտադրեց, որ է՝ արգիլուած ծառէն չճաշակել: Եթէ առաջին մարդը պահած ըլլար պահեցողութեան պատուիրանը, առաքիւնի, անմահ եւ անմեղ կեանք մը պիտի ժառանգէր եւ երկինքի մէջ ամէն տեսակի բարութիւններ պիտի վայելէր: Բոլոր անոնք, որ պահեցին խիստ պահեցողութիւնը, բազմաթիւ վիշտերէ փրկուեցան: (Յովհան Մանդակունի)

**ՄԱՐԳԱՐԵԱԿԱՆ ԳԻՐՔԵՐ
ՊՕՂՈՍ ԱՌԱՔԵԱԼԻ
ՆԱՄԱԿՆԵՐ**

**ԵՍԱՅԻ ՄԱՐԳԱՐԵԻ ԳԻՐՔԵՆ
61.10- -62.9**

Երուսաղէմը Տիրոջ պարգեւած ուրախութեամբ պիտի խայտայ եւ Աստուծոյ պիտի ցնծայ, որովհետեւ Աստուած փրկութեան զգեստ հագցուց անոր եւ ուրախութեան պատմունանով պատեց զայն, փեսայութեան պսակը դրաւ անոր գլխուն եւ հարսնութեան զարդերով պննեց զայն:

Ինչպէս հողին մէջ նետուած սերմերը կը ծլին, կամ ինչպէս պարտէզին տունկերը կը ծաղկին, այնպէս ալ Տէր Աստուծոյ արդարութիւնը եւ ուրախութիւնը պիտի ծագին Երուսաղէմի մէջ եւ բոլոր ժողովուրդները ականատես պիտի ըլլան: Ուստի պիտի չլռեմ, Սիոնի սիրոյն, անդադար պիտի աշխատիմ Երուսաղէմի համար մինչեւ, որ անոր արդարութիւնը ծագի լոյսի պէս եւ անոր փրկութիւնը փայլատակէ ջահի մը պէս: Այն ատեն հեթանոսները պիտի տեսնեն արդարութիւնը, ո՛վ Երուսաղէմ, բոլոր թագաւորները պիտի տեսնեն ինչ փառքը եւ ինչ պիտի կանչեն նոր անունով մը որ Տէրը ինք պիտի տայ ինչ:

Տիրոջ ձեռքին մէջ վայելուց պսակ մը պիտի ըլլաս, արքայական թագ պիտի ըլլաս Աստուծոյ ձեռքին մէջ: Այլեւս բնաւ «Լեռնած Կին» պիտի չկոչուիս, ո՛չ ալ երկիրդ «Աւերակ» պիտի անուանուի, այլ՝ ես ինչ «Նախասիրածս» պիտի կոչեմ, իսկ երկիրդ՝ «Բնակուած Շէն», որովհետեւ Տէրը պիտի հաւանի ինչ եւ երկիրդ բնակութեամբ պիտի խոնուի:

**ՊՕՂՈՍ ԱՌԱՔԵԱԼԻ ԵՐԿՐՈՐԴ
ՆԱՄԱԿ
ՏԻՄՈԹԵՈՍԻՆ
2.15-26**

Աշխատէ՛ որ Աստուծոյ աչքին ըլլաս այնպիսի մշակ մը, որ իր գործերուն համար ամչնալիք բան մը չունի, որպէս մէկը որ ուղիղ կերպով կ'ուսուցանէ Աստուծոյ նշմարիտ պատգամը:

Հետո կեցիր հաւատքի նշմարտութիւնները խեղափոխող պարապ վիճաբանութիւններէ, որոնք հետզհետէ մարդիկը Աստուծոյ հեռացնելու կը ծառայեն միայն: Այդպիսի խօսքերու ձգտումը քաղցկեղի պէս կը կրծէ մարդս: Այդպիսի խեղափոխող վիճակները էին Հիմնոս եւ Ֆիլետոս, որոնք նշմարտութեան շեղեցան եւ շատերու հաւատքը քանդեցին ըսելով, թէ մեռելներու յարութիւնը արդէն տեղի ունեցած է: Բայց Աստուծոյ դրած հաստատուն հիմը կանգուն կը մնայ: Անոր վրայ գրուած է. «Տէրը կը նախնայ անոնք որոնք իրեն են» եւ «Ով որ Տիրոջ կը պատկանի՝ թող հետո մնայ անհրաւ գործերէ»:

Մեծ տունի մը մէջ միայն ոսկիէ եւ արծաթէ անօթներ չեն ըլլար, այլ նաեւ փայտէ ու կաւէ անօթներ: Յստակ է, թէ առաջինները թանկագին են, իսկ միւսները՝ անարժէք: Արդ, ով որ ինքզինք մաքրէ նման մեղքերէ, Տիրոջ համար թանկագին անօթ մը կը դառնայ, մաքուր եւ պատրաստ՝ ամէն տեսակի բարի ծառայութիւն մատուցանելու:

Երիտասարդական ցանկութիւններէն փախիր եւ արդարութեան, հաւատքի, սիրոյ, խաղաղութեան ու սրբութեան հետամուտ եղիր անոնց պէս, որոնք մաքուր սրտով կ'աղօթեն Աստուծոյ: Յիմար եւ անօգուտ վէներէ հրաժարէ՛ գիտնալով, որ անոնցմէ կոխներ կը ծագին:

ՍՈՒՐԲԵՐ ԵՒ ՏՕՆԵՐ

ԱՌԱՋԱԲՈՐԱՅ ՊԱՀՔ

Գրիգոր Լուսաւորիչի կողմէ սահմանուած առաջին պահքը կը կոչուի՝ Առաջաւորաց Պահք:

Գրիգոր Լուսաւորիչ, Խոր Վիրապէն ելլելէն ետք 65 օր քարոզեց աղօթքով, Կեանքի Խօսքի քարոզչութեամբ հայ ժողովուրդը պատրաստելու համար եւ վերջին հինգ օրերուն համար ծովնալից ի յիշատակ Հայաստանի լուսաւորութեան: Այս սկզբունքով, Առաջաւորաց Պահքը համարուեցաւ հայոց առաջին ազգային պահքը:

Առաջաւորաց պահքի ժամանակ եկեղեցւոյ մէջ Գիրք կամ Աւետարան չեն կարդար եւ Պատարագ չի մատուցուիր, որովհետեւ Առաջաւորաց Պահքի մէջ խորհրդաբար Ադամի անկումը կը յիշատակուի: Ադամի ժամանակ «Գիրք եւ Մարգարէք» գոյութիւն չունէին: Ուրբաթ օրը կը կարգացուի Յովնանու մարգարէութիւնը՝ Նինուէի փրկութեան համար:

Առաջաւորաց Պահքի Շաբաթ օրը՝ Ս. Սարգիս գորավարի յիշատակն է: Ոմանք, Առաջաւորաց Պահքը կը շփոթեն Ս. Սարգիսի տօնին հետ եւ թիրիմացաբար կը կոչեն Ս. Սարգիսի պահք: Եկեղեցական օրէնքով սուրբերը պահքի օրեր չունին, հետեւաբար՝ Ս. Սարգիս եւ պահք չունի:

Հաւատքով լեցուն

Ծոմապահութիւն կը մաղթենք

Բոլոր անոնց, որոնք Առաջաւորաց Պահքի առիթով ծոմապահութիւն կը կատարեն, կ'աղօթենք առ Աստուած եւ կը խնդրենք հաւատքի զօրութիւն եւ մեղքերու թողութիւն:

Մեր Տէրը Յիսուս Քրիստոս ի՞նչ ըսաւ ծոմապահութեան մասին:

Յիսուս Քրիստոս իր բառասփոյտայ ծոմապահութեամբ ցոյց տուաւ, թէ պահեցողութիւնը անհրաժեշտ է հոգեւորապէս զօրանալու եւ սատանայի որոգայթներուն դէմ դնելու համար: Իսկ լեբան Քարոզի ընթացքին պատուիրեց ըսելով. «Երբ ծովնալից, կեղծաւորներու պէս տրամած մի՛ ըլլաք, որոնք կ'արբեն իրենց երեսը, որպէսզի մարդոց ցոյց տան, թէ ծովնալից վարձքը: Սակայն դուն երբ ծովնալից, օժէ՛ գլուխդ եւ լուա՛ երեսդ, որպէսզի մարդոց պահեցողի պէս չերեւիս, այլ՝ Հօրդ ծածկապէս եւ Հայրդ, որ կը տեսնէ ծածուկը՝ պիտի հատուցանէ քեզի»: (Մատթ. 23. 16-18):

Առաջաւորներն ալ ծովնալից պահէին: «Գործք Առաջաւորաց» գիրքէն եւ առաջաւորական թուղթերէն կ'իմանանք, թէ անոնք յանախ ծոմապահութեամբ կ'աղօթէին, իրենց մարմինը կ'ընկնէին ու հսկումներ կը կատարէին հոգեւորապէս զօրանալու եւ Սուրբ Հոգւոյն շնորհներուն արժանանալու համար:

Պօղոս Առաջաւոր իր թուղթերուն մէջ կը յիշէ, թէ ինք ծոմապահութիւն եւ հսկում կը կատարէ:

Ինծի եկեք դուք բոլորդ, յոգնածներ ու բեռնաւորուածներ, եւ ես հանգիստ պիտի տամ ձեզի: Ձեր վրայ առեք իմ լուծս եւ ինձմէ սորվեցեք, որովհետեւ հեզ եմ եւ սրտով խոսարի, եւ դուք ձեր հոգեկան հանգըստութիւնը պիտի գտնեք, քանի իմ լուծս դիրաւ տանելի է, եւ բեռս՝ թեթեւ Ստթ. 11.28-30